

Sy-li spěwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swóbnny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosc da.

Njech ty spěwaš,
Swěrnje dželaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebyes mana
Njech ci khmana
Žiwnosc je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Čerbške njedželske łopjeno

Sałožik 1891 Khrjebjanški farań dr. theol. a fil. Bjedrich Sella.

W Budyschinje

6. septembra 1936

Bauzen

13. njedžela po šwjatej Trojizy.

Žnjowny džakny šwjedzeń.

1. lišt na Kor. 3, 23.

W tychle njedželach šu žnjowe džakne šwjedzenje w burškich wožadach. Šlowne žně, žitne, šu nimo, a tež w městach na to njesabudu, šo je wschehomózný Bóh šažo Boži khlěb wobradził na žohnowaných polach. Wšes žnył czaž wot na-
lěta hač do kónza našmny móžeja šahrodnižy a burja płodny
bracž i Božeje šchčedreje ruki, ale žito wot žnyłej šchěrokošće
kaja a polow ma mjes jara wschelakimi płodami najwjet-
šchu wažnošć ša wobštarče luda. Běrný, ław a šad wscheho-
mózný Bóh dodawa, ale tež šyno a wotawa, džeczel a sele-
nina wjele k šejwjenju škotu a ludži pšchinošuju. Šchtó
dowulicži wschitke Bože dary? Džiwna je jich wschelakošć
a rjanosć.

„Wschitko je wašche!“ praji Knješowny japoschtok; to je
wjžoke wschu Božu lubosć wopomnjaze šłowo, kotrež móže
na žnjownym džaknym šwjedzenju k natwarjenju wožadny
šlužicž. Tajke šłowo pšchinjeke šwětlo do našheje radošće
w rjenje wupyšchenym Božim domoje, hđež Bože dary i po-
la a šahrodny pola wołtarja Božeho wohladamy. Bóh je
šwoje šlubjenja džeržał, je šwoju dobrotu šjewił. Jeho móž
a jeho bohatštwó štej pšched našchimaj woczomaj. Wulka žyrk-
winšta wješ i wołolnymi wšami a wještami je kaž šwjata
jenošć radošće a khaljenja. Móžne kěrluške kłincža, khor
žyrwinški pod šwojim kantorom šaspěwa, a duchowny předuje
wo Khrjštuku. Žnył lud i wožadny je jeneje myšle pšchi dža-
łowanju pšched Božim woblicžom.

Wschitko je wašche, tak w měšće tam pšchi morju, w Ro-
rincze, šwjatny Pawoł rybakam, łódžnikam a měšcžanam
prajeshe. Šo i tym wschitke dary Božeho kralesćwa mjenje-

šhe, to hnydom na tym špošnajemy, šo wón pšchšpomni: wy
pať šče Khrjštukowi.

Wle nam w burškej wožadze na žnjownym džaknym šwje-
dzenju šu, kaž njebyeske a duchowne, tak tež šemške a čželne
dary tajke, kotrež pod wjžokej japoschtokškej wučžbu jako
našhe płacža, haj Bože dary wschě šu hałle woprawdže na-
šhe, w Khrjštuku našhe, hđež je w pobožnošći bjerjemny a
i džakapolnej wutrobu wužiwamy, na Boha Wótza njesa-
pomnimy, ale jemu w jeho wěrjazej wožadze šlužimny. Bur-
ška wožada, w žiwej wěrje stejaza, je Bohu špodobna.

Wschitko je wašche, to pať, tež wo burškim, ratařskim
wobšedžeńštwje bóle a rjenšcho płacži hač hewať wo čžlow-
škich kublach w městach, wo domach a dželańnjach atd. Wschit
wo kublach najpriedny jeno tam rěčimny, hđež šu pola, kufi
a šahrodny wołto domškich a kólnjow a bróžnjow. Tuž tole
„Wschitko je wašche“ naš pokasuje na rolu, tutón džěl šemje
nam na šudništwje w knihach pšchšpišany, wot wótzow na-
mrětny, na štaršchški dom a dwór a lubu wješ, hđež šmny šo
narodžili. Tam je bóle a rjenšcho wschitko našhe: Bože
šłonežko šo tam na dom a šchtom šwěcži polnišcho hač do
wuskeho měšcžanškeho dwora, a wětrny tam štrowišchi po-
wětr dawaja, šo mamny štrowošć a tež mudrošć, dokełž štaj-
nje Bože rukowanje widžimny w Božej štwórbje. Šchtóž
něšchto Božeje štwórbny wonkach šwoje mjenuje, tón šo ščerje
čžuje jako Bože džecžo.

Wschitko je wašche, lubi burja, niž hałle, hđež šebi ša
drohe pjenješy kupicže Boži khlěb a młoko, butru, šeleninu,
ale hižo, hđež wam narosče, hđež kruwny dejicže, žito žněje-
če a młócžicže. Wašche je, ale Boha khalicž njesabudžecže.
W šuchimaj lětomaj, kiž šadny naš ležitej, běšche wulka do-
wěra w burškich wutrobach, a Bóh je pšchepomhał, šo je nam
dožahał, tež knježeshe špokojnošć, šo na žnjownym šwjedže-
nju kaž hewať wjžoke khaljenje wutroby a Boži dom pšelnje-

šče. Mějachu nadžiju na lěpšche lěto, a lětka je tole wjele lěpšche lěto pšchijchlo.

Wščitko je wašche: tajke bohatstwo žyna a wotawny wot kufow, tele žnopny a polne bróžnje, a wjele rjaneho džeczela, mloka a butry, so njemóže předať wšcho nalicžicž!

Wny pať scže Khrystužowi, a Khrystuž je Boži. Myšlu žebi sawěšče, so buriki lud pšchi Khrystužu woštanje, tež we krajinach, hdžež kemschi jara mało fhodža. Maja na wšach rowny pšchi žwojej žyrtwi, tak je Boži dom jim drohi, žu swonny jim žwjate. Hdžež rowny nimaja pšchi žwojej žyrtwi, tam šapomnju lohžy na trošhtarja, na Knjesa a Šbóžnika a njewjedža, so žu tola wot žwojich wótzow žem fšchescžijenjo.

Wny scže Khrystužowi, wny Bože dary w bohabojošči wužiwacze, wny macze proštwu wo wšchědny khlěb we wutrobje, ale niž ju žamu, ale přjedn njeje tši wnyžoše proštwy Božeho kralestwa a po njej tši nutrne proštwy we wojowanju wo šbóžnošć. Tak je hakle woprawdže wščitko wašche, tež šbóžnošć w Khrystužu, a pšches wěru je štajnošć a šbože wašcheho doma a kublja abo kublešcha wěšćijšche. To daj wam luhym buram wšchedomóžny Bóh w Eserbach a Němžach!

Samjeń.

Pytaj jenož Jesuža!

Pytaj jenož Jesuža!

Njekedžbuj, šhto praja druhy!

Wón žamlutki wupomha

Nam je najšchej hrěšchnej' nušy,

Wježle rjeknu: „Jesuž mi

Moju dušchu wuštrowi!“

Kak t nam w wěčnej lubošči

Boži Šsyn žo pšchibližuje.

Wón žam, Knjes najmóžnišchi,

Šlubofo žo ponižuje,

So by dušche cžlowještwa

Wumohl s hrěšchnoh' škaženja.

Tak žu na fšchiz pšchinježle.

Jesuža tež moje hrěchi.

Njeprawdny dla mojeje,

Cžerja tam s nim hrošne žměchi.

Alle so šchoł do žmjercze,

Tež mi dobn žiwjenje.

Dušcha, džerž žo Jesuža,

Njespušchč jeho s myšlow ženje!

Se žwojej křwju podpřiža

Sa naž Bože wobhnadženje!

Wótz pšches wopor Khrystuža,

Sa džeczi naž pšchijima!

Sa wšchě wowžki lubošnje,

Jesuž, nětko pšchekražnjenn,

Stara žo a hlada je,

So žo cžuja wobšbožene,

Te, kiž jow žo porucža

Šchłitej dobroh' paštyrja. —

Nimafch hišchče Jesuža?

Sapšchimni hnadnu ruky jeho!

Měr, trošcht, wjele wježela

Namkafch jenož pola njeho,

Šaj, měj t njemu dowěru

W žiwjenju a wumrěcžu!

J. B.

Wulfi a šchěrofi šwět je krašny!

Njedželu rano běšche, a Boži dešchč hušny s njebiež padšche, jako wožebity poturichenny cžah rano w 6 hodž. wot Driježdžan wotjědže do žyrtwineje wjeski Syrau w Vogtlandškej krajiny. Cžah jědžesche pšches plóдне krajiny. Daloki wuhlad wšahaf njebe — dešchčja dla, šhtož jara wobžarowachmy. Bóh lubny Knjes je žmilnošć; mróczele žo rošfehnađu a Bože šlónčžo sawali žyly krajinu do jažneho blyhčža. Eslěborne a dejmantne pacžerki wižachu na rošlinach a trawicžkach.

Wny wulke a male Wny křepjelki!

Oh, byle Wny tola mi lute pacžerki!

Waž žebi na židžanu nittu bnyh ščahala,

A s rjecžastkom s najkrašnišchim žo debika!

Bě w 10 hodžinach. Cžah pšchijědže na šastanišchčo „Šofeta“. Młodži a wuštójni pucžowarjo cžah wopušččichu, pšchi dónč hacž t wotnyženemu kónzej; druhy pať cžahom dale jědžechu. Naž, do kufow dželennyh pucžowarjow, domoródní darmotnje wodžachu. Džěchmy 5 mjenšchinow na wnyžoki kamjentny brjóh rěki „Trieb“. Brjóh žo tu mjenuje „Loreleifelsen“. Na prawo a lěwo jednotliwy herz s trompetu piškafche, my pať hladachmy žnano 50 metrow dele do rěki, w kotrejž jažna wodžicžka žo kaž šlěborne hadny pšches kamjenje wiješche. Potom džěchmy dele po wjele šfhodženčach a dale pšchi rěžy t hoberštemu moštej „Elsterbrücke“. Móšt je 68 metrow wnyžoki a 210 metrow dołhi, a w tutej wnyžoščči cžahi jědža. Wot tu žo krajina šběhuje pšches wješku, pšches haj a pola. Žako s hajika šupichmy, wuhladachmy na hóržy, kiž mjenuja „Lindwurmberg“, wětnik, kotrehož šchidla wětr wjercžesche a pódla pnyšchny hoščženž „Drachenburg“. Tamnu štronu hórki leži wjeska Syrau. Wodžer nam powědašche:

Wjeska Syrau bu šastarštu wot hrošneho šwěrcžja „Lindwurm“ cžwilowana. — Pšchirunaj hru „Paliwala“, wo kotrejž nadrobnišcho pižachmy! red. — Tuto wulke šwě-rjo kradny wobndlerjam jene šłočžo po druhim, so šlónčžnje žaneho šłočžecžja wjažy we wježy njemějachu. Bojašni wobndlerjo žo nětk rošžudžichu, šwěrcžžu cžlowješka woprowacž a jo tak wujednacž. Woni ložowachu, šhto by to był, a lož padny na pětnu rjanu mlynkowu džowcžicžku. Młodny mlyniški tam pať žo dobrowólnje pošticiž, šwěrcžžu napšchecžžo štipicž a s nim wojowacž. Wón šwěrho šabi a tak wješku wužwobodži, a džafni a wježeli wobndlerjo natwarichu tu na hóržy šapafku. Šapafka žo šestari, rospada, a s rospadankow tu wětrnik natwarichu. Do tuteho wětrnika blyšt jajědže a jón šapali. Ženož kamjenje woštachu. W 15. lěštotku nowy wětrnik natwarichu tón, kiž hišchče nětko na hóržy šteji, wěšo, wjažy rafow wuporjedžany; młějaze kamjenje pať žu hišchče přenje. Widžachmy pucž, kiž šornjatka du, so bnyhu šlónčžnje jako běla mucžka wuběžale. Tutón wětrnik je najštaršchi. Že dopořafane, so je wón štaršchi hacž Nürnbergški w Germaniškim mušeju w šlóshtřskej pinžy.

Daloki je wot tu wuhlad do kraja. A nošomaj leži wjeska Syrau se štarej žyrtwicžku, w kotrejž šwón s rospadowazeje šapafki na hóržy, nětk wiža licžba a pižmo na šwonje to dopořafatej. Wjeska bě pšched 8 lětami hišchče žyle nješnata, dženyž pať žwětašnata s wulkej jamu (Tropfsteinhöhle), kotruž w měrzu 1928 šary muž wužlědži. Muž tam kamjenje dypafche a pytny, so tu do hłubiny dže. Pšches wulku džěru tu muža na poštronku dele pušččichu a tak tu wulku jamu namačachu. Sa 15 mjenšchinow běchmy s hórki we

wšy. Pšichne nowe twarjenje twori nutschód do jamy; pšiches tutu njeđžu 7 wodžerjom ludži wodžachu. Pšichi pokladnizy starý 92lětný šchědžiwý, kiž jamu wuśledži, 1 hr. ja jastup do jamy šbėra. My s čaža pať pšacžachny 60 pi. W počženym khabacze se kónčojtej čapku bėchmy kubocžitam podobne; to bė kaplow dla, kiž s wjercha kapaja. 16 metrow džěchmy po wuśtim a wobkřwětlennym škhodže do jamy, kotraž wložnu symu wudychowajše. 5—6 štopjenkow tu čzoploty w symje a w lěcže jenat licza. Deleřach pšich škhodže dlěžichi kamjen leži, šwėrjeczu runy, wocžkowe džěry hu jemu wobkřwětlili, so nětke se žehliwymy wocžkami tu na ludži wala. Jama je zple kamjentna s kamjenjom wšchelakich formow a s milinu trochu wobkřwětljena; je 2 hacž do 5 metrow wuśhoka. Kamjenje hu kaž hromadže sežuwane a mašch sacžucze, so kóždy wotomik dele padnu a wšcho žiwe pod řobu jatłóčža. Tola: „Bóh luby Krijes je wšchudže!“ To ras wot stareje Eserbowki jnowa nawuśny. Wot wjercha wiřaja tu a tam bibaški kaž lodowe; naštach s kaplow, kiž tu wjele wřaz lět dele kapaja, a deleřach šažo kamjenje kaž s lodom pocžahnu. Po wuśkich šchěžkach pšichindžěchmy k maľemu jěsorke s najjařniškej morweje wodžicžku. Žane šwėrjatko, žana wacžka w njej njebydli! Čžorna taslicžka je šlotym piřmom powjeda: „Tu pobu w lěcže 1934 našch wjednik Adolf Hitler.“ Dno jěsorka je kamjentne a řwěža jo wobkřwětla. Mjedalofo jěsorka puřolitaž řo dwě pilnej řorleschžy, křystalna wodžicžka pať njebeži do jěsorka, ale dale a potom do njeřkónčnej hľubiny, wo kotrejž hiřchče njewjedža, kať hľubofo je jeje dno. To wšcho je kaž bajka a žuř řwět. Kaž bibaški s wodoweho kamjenja hu tu tež wšchelake druge formy pódla, tať řna to 30 žentimtr. dolhi řakdaty řawěřch, kiž je wobkřwětlenný; je se řeleřnym magněřijom pocžehnjený a řo řda hřčž řkanina. Jamu dny a dny štolpy džerža a leži pod řchkitom Drježdžanřeho towarřstwa „Heimatschutz“. Řoť hodžiny řo rucže miny; řwoju wědomnořč pať tu wobohacžichmy. Řelko bohactwa, njeřnateho, našcha řemja hiřchče řhowa! S čžemneje jamy wuřupich. Bě křařne řkónčžko k wječřoru a we mni řpěwajše: „Šwět wulki a řchěrofi křařny je. Ja dónđžech hiřchče do wřny hacž k řyřkwicžžy; namařach pať ju řamřnje nu; jara to wobřarowach, dořelž je řižo řtara. We 8 hodžin tu řažo wotjědžěchmy. L.

Žyřkej a řtat.

Bože domy a wořadne domy a druge řyřkwine twary našawaju w Řemřkej abo řo wobnowjeja a porjeřřchuja a pořwjećžuja. To je dopokas řa to, řo mōž řřchěřčijanjřwa we Řemřkej njewotěbjera, njech řo to tež druhdy tať řda a njech řo tež tajžy namařaja, kotřiž, pšchěčžimo řřchěřčijanjřkej wěřje a tohodla pšchědewřchěm pšchěčžimo Bibliji — kať mohľo to tež hinať hřčž? — wojujo wěrnorečž do njewěrnorečže pšchěwobrocžej. Tať pořwjećži řiřkop Žanřer w Žedlitřach we Šchleřřskej Boži dom, kotřnyž je 14. lěřřtotka pořhadža; w nim řu wšchelake drohotnorečže se řařđženeho čžaja; řon řu řnowa pšchětwariľi a wobnowili. — Tohorunja w Durinřskej wořada Beilsdorř řwōj řjenje wobnowjeny Boži dom řnowa pořwjećži. — W Šamburgu řbėhachy řwjatocžnje nowu norwegiřku řyřkej; s tym dopjelni řo řtare pšchěčže Norwegiřkich, mēcž tam řwoju řyřkej. — W Dahľemje p. Barľina twarija wulki rum řa wořadne řhromadžiřny. — Řěřto Magdeburg twari řa nowe řyřdľěřchža nowy wulki wořadny dom a čže hiřchče jedyn tajřki twaričž řapocžčž. — Řürnberg, tuto nětke tať řuřto mjenowane řěřto, ma nadobo nětotre nowe

twary; wořada Řürnberg-Řichtenhof řbėhajše nowu řyřkej, kotřnyž „Řutherowu“ mjenuje; wořada Řürnberg-Řazfeld twari nowu řyřkej a wořada Řürnberg-Řiegelstein čže hiřchčže lěřka řapocžčž nowy Boži dom twaričž. — Tuton rnyť mohľi wo telko powjěřčžow pōdľěřchicž. Řyřđženik: „Evangelisches Deutschland“ wořewja porjadnje tajke řapiřki. — W řhto ty? Wuřnaj je řłowom a se řtutkom wřchědny a njeđželiřki džěň pšchědewřchěm: „Krijezě, řa lubuju twoje wobřdľenja a to řěřřno, hđžěž twoja čžěřčž hřdľi!“

Řekty. Řo řakonju řa řchkit ľuda a řtata hu řekta: „Gottesbund Tanatra“, kiž je tež we Řužizny řnata, řakajana, a to po řylej Řemřkej.

Řchpaniřka je tulkwulu řon njěřbožowny křaj, w kotřymž je wulke řnutsřowne wořowanie duchownych mozow, kotřěž řyle čžłowjěřřwo řima, wudřřko do wořowania s křawnymi řrōnjemi. W kať křawnje a řadľawje tam tuto wořowanie řakřadža, řhľřchimy a čžitamy kōždy džěň řnowa. Wľe tež, hđny řo tam tuto křawne wořowanie tať abo hinať řkōncžž, njěje tuto duchowne wořowanie dowořowane, ale traje dale, a wřchudžom maja řo hľadacž, řo njewudřri na podobne wacžnje do wořowania s řrōnjemi. To pať kaťe, řo řrōnicž nanařľěřje s řrōnjemi, s kotřymiž wobřěřimny w tutny wořowanjach duchownych mozow a s kotřymiž jemu dowobarařny, wupřařnyř w jenotľwym abo w ľudu do řwonřowneho wořowania. Tute řrōnje pať namařach w Božim řłowje. Tuž řrōň řo tať, kať Řawoť porucža, a řrōň řo s modľenjom a modľ řo a wořuj!

Se Eserbow a ř dalōfa.

Do wořadow. Čžaj řermuřchom tu je! Řřěnja je řižo nimo, Řōřporkřka; wulka Řodžiřřka je bliřko, a po tutej pšchěřžo řich wřaz a wřaz! Šacž my nimamy runje w tutym našim čžaju wořebitu pšchicžinu, řermuřchu jaťo řermuřchu řwjećčicž? Řěnimny, řo mamy! Šhto je řermuřcha? Šwjećđžěň Božeho doma a tehodla řwjećđžěň řyleje wořadny a kōždeje wořadneje řwōjby. W řermuřcha je řwōjbyň a domjazy řwjećđžěň a s tym řwjećđžěň kōždeho, kiž do řwōjbyň a do doma řkľuřcha. Tole woboje je řermuřcha, niz jenož to jene abo to řamne, njech tež to řřěřřche je, řo je wona řwjećđžěň Božeho doma, nař potomniřow dopominajo na to, řo pobožni přědownizy něhdy řebi a nam natwarichy Boži dom, a niz jeno na to, ně tež niz to, řo našchi přědownizy řo něhdy pšchěwobrocžichy k wěřje do Řeřuřa Řhřyřřtuřa řchizowaneho a řtanjeneho a řo řebi řaľožichy řwjatnizu, w kotřěž mohľi řhromadnje s druhimi wěřjaznymi řkľužicž řwojemu Šbōžniřčž. Woboje, řwjećđžěň Božeho doma a wořadny a řwjećđžěň řwōjbyň a řwōjbyňeho doma, řermuřcha njech tež wořtanje! W tajku řwjećčžny ju tež runje lěřka! Šhtož nam nuřne, řmjerčž nuřne je w tutym čžaju, kotřnyž řnadž je řtrařchniřchi, hacž to pnyřnyřny, je to, řo řmy řjednocženi a řřowarřřeni s Řohom a se Šbōžniřkom we wěřje, kotraž je řiwe řjednocženje s Řohom, a řo řmy řjednocženi a řřowarřřeni w domje a řwōjbie se řwjajřkami, mjes kotřymiž řtej luborečž a řwěra k Řohu najwořebniřchěj tehodla, dořelž w tutymaj je mōž a wola, řo mjes řobu wřajacž a řjednocžicž s luborečžu a se řwěru. Šřuli tu tute řakřadny řhromadneho řiwjenja, budže tuto tež domy a řwōjbyň, wřny a tať řažo wřny řyleje wořadny řjednocžicž. W pľōd toho budu mōžy, kotřěž nětke řrjeba jenotľwym, kotřěž řrjebamy wřchitžy. Šřnadž toľe hiřchče tať dořčž njěřacžuchmy a njěřpōřnachmy. Wřchmy-li to, hř wšchelake na

kóždn pad hinaf bylo w hwojbach a wožadach, w domach a Božich domach a tak do zyla w žiwjenju njeby tu bylo pschewichem telko liwkošće a tupošće w tym, štož teje wěry, a njeby tu bylo telko rosdwojenja a rostorny we hwojbach, wřach, wožadach. Tuž hajmy to, štož nam nusne je a nusne budže: wutrobnu towaršćnosć, nutrne ijednocženstwo i Bohom a mjes hobu a to w Božim domje a w hwojim domje a to pschede wšchem w modlenju, — w modlenju, njech prošymy, dobroprošymy, khwalimy a ho džakujemy!

Hdnyž je próšwa jenicžka
S wěru wuspěwana,
Bohu Knjejeje spodobna,
Wot njoh' wupnšćena,
Kajka móž, džeń a nóz,
Hdnyž nětk wšchitžy rjenje
Prošcha w Božim mjenje!

Tuž džimy wšchitžy se hwojby a i doma fermušču do Božeho doma! Je tola na dwěmaj dnjomaj Boža služba! A je tu tola Božeho doma dla fermušču! A džimy i fermuščnymi hoščemi do Božich službow a prózujmy ho i nimi hromadže, pschincž i Bohom do najnutrnišćeho ijednocženstwa wěry. S tuteho pschindže tež hagle wola a móž, doma w fermuščnym domje pschincž do wěrnej towaršćnosće, kotraž njetraje jenož ja něotre hodžinki bježadownja, ale wutrawa we cžach, kotrež cžęže a roshudne. A te cžachy, w kotrychž hmy, a kotrež psched nami, hu cžęže a roshudne! Tohodla njeprajmy, so fermuščnych hošču njeprošymy, dofelž cžachy tajke, ně, runje tohodla, dofelž cžachy tajke, pscheproschmy hebi fermuščnych hošču! Wulke a drohe pohošćowanje njeje nusne, nusne je, wěrna, dobra towaršćnosć, kotraž ho, dofelž wěrna a dobra je, njeda wobmješowacž na dom a dwór, ale jich wjaz a wjaz do hwojeho tola niz jenož, ně do hwojeje mozy a do hwojeho wobšboženja cžehnje a tak to hwojbie, wřy, wožadže da, štož nusne: Pschesjednosć mjes hobu, dofelž tu pschesjednosć i Bohom! Wolu ja druheho, dofelž tu wola ja Boha! Esplnosć psched cžlowjetami, dofelž tu hynnosć i Boha! Wěrne a prawe radowanje a wješelenje, dofelž wěrní hmy psched Bohom a tohodla tež wěrní mjes hobu. — S tajkeje fermušće wurdže tež požyljenje na tny, kotřiž nětkle liwzy a hłabi we wěrje a bojasliwi, ho f wěrje, f Božemu domej, f Božemu blidej męč. Žohnowanje, Bože žohnowanje je w tajkej fermušci a majatajzy fermuščowarjo. Bože žohnowanje je pak to, štož najnusnišće. — Tak žohnowanu fermušču pschjemmy wšchem.

Struhtej powjesczi ho wutoru po zylkej Němškej roschčirischtej. We wječornej Němškej snjesbožichu pola Bochuma hórnyž cžęžo. 26 namačachu hmyercž a na 20 bu franjenny. A f tutej tnychazej powjesczi ho pschidruži druha nastróžaza. W połnóznowječornej Němškej wotpali ho skoro zyla wjeř! 23 domow a twarjenjow snicži woheń a i nimi runje domojshowane žně a tohorunja grat a nadobu. Cžlowšćeho žiwjenja drje hebi woheń nježadafše, jara wulkeje škodny pať i nim našta. My žarujemy i zylm ludom wo tny, kiž we džele ja zylm lud hmyercž namačachu a sacžuwamy hobu se škodowanymi jich škodowanje a — prošymy, so chzyl Bóh Wšchedomóžny hnadny hncž a njedopuschćicž, so tajkeho a druheho cžęžkeho pschindže.

Semja je połna njeměra a wojowanja. W Španiiskej

ho runje w tutnych dnjach — pižamy to wutoru — roshudnje a krawnje wojuje. W Esowjetruskej je tež snutskowny njeměr a wojowanje, a pschu, so ho tam nowe krawne sacroczenja pschihotuja. A so w Franzowskej luty snutskowny njeměr, powjedaja nam powjescze. Tole wšcho a štož ho to tak hewaf hišće na semi štawa — na psch. njeměry we Palestinie — je sapshijało wšch ludny a je do njeměra šta- jiko. — Wěmy my, so we wšchem tajkim žolmjenju jena šta- la njepowalna šteji? Wěmy my, so hmy na nju jakoženi tak, so we wšchch žolmjenjach a wchorach na njej sawoštanjemy a wukhow namačamy? Khrystuž je tuta škala, a je cžimž w tutej šcale korjenish, je twoja wěra! Tuž pschi wšchch štarosćach štaraj ho pschedewšchem tu štarosć wo hwoju wěru do Khrysta.

Bibliiski pucžnik.

13. njedžela po hwojatej Trojizy, 6. septembra: Dofelž ty tak drohi psched mojimaj woczomaj hny šđeržany, hny ty tež cžęščenny a ja tebje lubuju. Jes. 43, 4. — Štóz iacž hnadu doštal je, tón potom wjazy njemóže we hrěchach khroble khodžicž; Ach, ně, wón nětko skóšće wšch a štož jom' prjedy lubo bě, ždny nochže wjazy rodžicž. Wón chže nětk i lutej lubošču hncž žiwy Knjejeje hwojemu. (Zionške hłohy, K. 291, 7.) — Matth. 7, 21. — Šioba 5, 17—19.

Póndžela, 7. septembra: Krašćnosć pošlednjeho doma budže wjetšcha hacž přenjejo byla je, praji tón Knjes Zebaoth. Haggai 2, 9. — K. 210, 1. — Psalm 119, 97—120. — 1. Theš. 4, 13—18.

Wutora, 8. septembra: Ja chzu mēr spoščicž na tym męšće, praji tón Knjes Zebaoth. Haggai 2, 9. — K. 240, 2. — Romš. 5, 1—11. — 1. Theš. 5, 1—11.

Esrieda, 9. septembra: Hlaj, našch Bóh, kotrehož my cžęščimy, móže naž derje wumóz se žehliweje pjezy, f temu tež i twojeje ruki wutorhnyč. Hlaj, hdy by wón jo nochzyl cžinicž; dha dnybišch, kralo, wjedžicž, so nochzemmy twojich Bohow cžęščicž ani f skotemu snamjenju ho modlicž. Daniel 3, 17. 18. — K. 449, 4. — Romš. 5, 12—21. — 1. Theš. 5, 12—18.

Šhtwórt, 10. septembra: Njepošćušćnosć je kušćaršch hrěch, a pschecžiwosć je pschibójštwo a pschibójška služba. 1. Sam. 15, 23. — K. 377, 4. — Romš. 6, 1—11. — 2. Theš. 1.

Pjatt, 11. septembra: Dajče wot ho zuřny Bohow, kotřiž hu mjes wami, a cžišće ho. 1. Mójs. 35, 2. — Romš. 6, 22—23. — 2. Theš. 2, 1—12.

Esobota, 12. septembra: Trošchtujče, trošchtujče mój lud, praji wašch Bóh. Jes. 40, 1. — Romš. 7, 7—25. — Psalm 50, 14—22. — Pschindž, štworicželo Ducho, f nam a trošchtuj hwojich wěrnnych ham, jim wobradž hwoju dobrotu, wšchaf woni twoje džęči hu. K. 168, 1.

Wistowanje.

S pscheměnenjom póštownych wokrjeřow je ho tež napiš ja Rožaczizy pscheměnik; reka: „Pošt Roštitz über Löbau i. Sa.“

Sa 14. po Tr.: K. w B. — Sa 15. p. Tr.: H. w P. — Sa 16. po Tr.: W...ž w H.